

νους πλησίον μου όχι κατά τὸν Ἰούλιον μῆνα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον, ἀπὸ τὸν Μάιον. "Αλλως τε, ἐὰν ἡ μετανάστευσις αὐτῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ προσκλήθη ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων, ἐν αὐτῇ εὐρίσκουσιν ἄρα ἀσφαλὲς κρησφύγετον; "Αν δὲ μουσικὴ ἐγγωρία καὶ ξένη τῆς Ζακύνθου, αὐλοὶ καὶ τύμπανα, διαχύσεις ὑπέρμετροι χαρᾶς, πυροβολισμοί, ἐθορύβησαν ἡμᾶς ἐπὶ τριήμερον, εἰς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραξευώμεθα· διότι ὁμοίως ἐπὶ ἔτη ἐπανηγυρίσθη ἡ πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. Ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς, μὴ ἐκπληρῶν ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀπηξίωσε νὰ γράψῃ ὑμῖν τίνος σταφιδάμπελος κατεκόπη, τίνος μπουστάνιον ἐξεριζώθη, τίνος κήπου τὸ φυτώριον κατεστράφη· διότι θὰ ἡδίκηει τὰ ἀντιπάλων κόμματα γράφων ταῦτα. Οἱ παθόντες, οὗς μνημονεύει ὁ ἐπιστέλλων ἐν τῇ «Καρτερίᾳ» εἰσὶν: ὁ Κ. Μπούρας, ὁ Γεωργάκης Μικέλλης ἢ Κουτογεωργάκης, ὁ Δ. Καλαντζόπουλος. Οὐδενὸς ἄλλου ἡ περιουσία ἔπαθε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ζημίαν. Τίνος φίλοι εἰσὶν οὗτοι; "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἀποδώσω τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὸν Αὐγερινόν, διότι οἱ παθόντες οὗτοι ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα τοῦ Κρεστενίτου; Οὐχί. "Απεναντίας σεβόμενος καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἐτήρησα περὶ πολλὰ σιγὴν μὴ θεωρήσας ἄξιον προσβολῆς οὐδὲ τὸν ἀμοibaῖον τῶν δύο Πατρίων διαπληκτισμὸν, οὐδὲ τὴν ἐκ τύχης εἰς τὸ χωρίον "Αγιάκη συνάντησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο ἀντιπάλων κομμάτων κ. Α. Αὐγερινοῦ καὶ Γ. Κρεστενίτου ἁξίαν λόγου ἔκρινε, τοὺς δὲ διαμειφθέντας κατ' αὐτὴν πυροβολισμοὺς γελοῖον ἔκρινε νὰ περιγράψω.

"Αν δὲ ὡς ἐπιστέλλεται ἐν τῇ «Καρτερίᾳ» ἐγένοντο φόνοι, ἐπιθέσεις, ἐκδικήσεις, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ὀφείλει καταγγελλομένη νὰ ἀπαντήσῃ· διότι ἐγὼ τοιαῦτα δὲν ἀντελήφθην. Ὁφείλουσιν οἱ συκοφαντοῦντες πολιτικὴν τινα μερίδα τόπου τινος νὰ ᾧσι σαφεῖς καὶ οὐχὶ σοφισταί. "Αν ἀγαπῶσι τὸν τόπον νὰ μὴ τὸν ἐκθέτωσι, νὰ μὴ τὸν δυσφημῶσι. Δὲν πρέπει

δὲ νὰ συγκινῶνται τινες ἐπὶ τῇ ἀγρίᾳ κατ' αὐτοὺς καταστάσει τοῦ τόπου τούτου. Αὕτη δὲν εἶνε προῖον, ἐὰν οὕτως ἔχη, ἡμερῶν ὀλίγων καὶ ὥρων. Εἶνε προῖον καὶ ἔργον, ἐὰν ᾔνε αὕτη, καὶ κληροδότημα τοῦ παρελθόντος. Φαίνεται ὅμως ἡ ἀφανισθεῖσα τῆς ἐξουσίας λαμπρηδὸν παριστάνει εἰς τινες τὰ πάντα μαῦρα καὶ σκοτεινὰ, καὶ καθίστησι τὸν χθὲς ὥραϊον καὶ εὐδαίμονα τοῦτον τόπον ἀτυχῇ σήμερον καὶ σαχάραν.

"Ἐγραψα ταῦτα, κ. Συντάκτα, εἰς ἀναίρεσιν τῶν γραφέντων ἐν τῇ «Καρτερίᾳ», ἀνευ ὑπεκφυγῶν καὶ πλαγίων σκέψεων, καὶ πρὸς βεβαίωσιν πληρεστέραν τῶν παρ' ἐμοῦ γραφέντων σχετικῶς πρὸς τὴν διεξαχθεῖσαν ἐκλογὴν, καθόσον μάλιστα οὐδέποτε διανοήθην νὰ καταστήσω δοχεῖον ψευδῶν εἰδήσεων, καὶ πεδίον φατριαστικῶν διαπληκτισμῶν τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα.

Χθὲς ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ὁ φιλήσυχος πολίτης Ν. Γαλάτης ἐν τῷ ἐστιατορίῳ του κατεκρεουργήθη ὑπὸ τινος ὑπενωμοτάρχου. "Ἡ εἰσαγγελία ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως δραστηρίως καὶ ἀξιεπαίνως. Ἐν τούτοις ἀναμένεται ἀνυπομόνως παρὰ τοῦ κοινου νὰ μάθῃ τί θὰ πράξῃ ἡ προϊσταμένη στρατιωτικὴ ἀρχή.

Ἡλεῖος

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀνέγνωσα ἐν ταῖς στήλαις ταύταις ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τὰ θαύματα τῆς ἀγγλικῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» περιγραφὴν τινα τῶν ἐργασιῶν τῆς τηλεγρ. Ἑταιρίας Western Union καὶ τῆς λειτουργίας τῶν σταθμῶν αὐτῆς ἐν Ἀμερικῇ.

"Οὕτως θαυμάζει τις τὴν τάξιν μεθ' ἧς διεξάγεται ἡ ὑπηρεσίᾳ καὶ μακαρίζει τοὺς λαοὺς τῶν μερῶν ἐ. εἰνων ἔχον-

Ἡμέραν τινὰ, ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τῆς αἰγὸς χρόνον, κατελήφθην ὑπὸ ραγδαίας βροχῆς καὶ ἐχώθην ἐντὸς τῶν θάμνων, ὁπότεν μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ κάμω ἤρχισα νὰ παρατηρῶ τὴν οἰκοδομὴν, ἰδίως δὲ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ὑπῆρχον τρία μεγάλα παράθυρα μετὰ ὑέλων, διότι τὰ λοιπὰ ἦσαν τετράγωνοι ὅπαι ὑπὸ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων οὐδέποτε ἄλλοτε ἰδὼν τὴν οἰκίαν τοσούτω καλῶς, ἐξήταζον ἤδη αὐτὴν μετ' ἐνδιαφέροντος. Αἶφνης εἰς ἐν τῶν παραθύρων ὅπισθεν τῆς ὑέλου εἶδον ἀναφανισμένην μορφήν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐποίησε πῆδημα ἀκούσιον καὶ ἐξέβαλεν ἐπιφώνησιν, διακόψασαν τὸν λέγοντα.

— Τίποτε, Ἰωάννη, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ φωνῆς τρεμούσης, ἐξακολουθήσατε, φίλε μου, ἡ διήγησίς σας λίαν μ' ἐνδιαφέρει.

■.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗ.

Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν, ὁ νεανίας ἐξηκολούθησεν.

— Ἡ μορφή αὕτη ἦν μακρὰ καὶ ἰσχνή, λευκὴ ὡς τὸ σφαιροειδὲς τοῦτο ἄνθος, ὅπερ ὀνομάζουσι βρυωνίαν. Ἡ κεφαλὴ ἦν κεκαλυμμένη ὑπὸ μακρᾶς κόμης λυτῆς, πιπτούσης ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. Δὲν ἐνθυμούμαι ποῖα ὑπῆρξε τότε ἡ ἐντύπωσίς μου, ποῖα ἦσαν αἱ παθήσεις, ἃς ὑπέστην, ἀλλ' ἀναμνησκόμεναι ὅτι ἡ καρδιά μου ἔπαλλε σφοδρῶς, ὅτι ἐ-

τρεμον, ὥστε εἶχον κρῶσει καὶ ὅτι, ἀντὶ νὰ τρομάξω, θὰ ἤθελον, ἐὰν ἡδυνάμην, δι' ἐνὸς πηδήματος νὰ ριφθῶ πρὸς τὴν ἐμφανισθεῖσαν μορφήν. Τί ἦτον αὕτη; οὐδεμίαν ἐξήγησιν εὐρίσκον. Μετὰ μίαν στιγμὴν κατενόησα ὅτι εἶχον ἐνώπιόν μου ἐν ὃν τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ἰδικῆς μου. Βραδύτερον δὲ ἔμαθον, ἀφοῦ εἶδον ἄλλα τοιαῦτα, ὅτι τοῦτο ἦτο γυνή.

"Ιστατο αὕτη εἰς τὸ παράθυρον ἀκίνητος, ἄλλοτε μὲν βλέπουσα ὑψηλὰ, τὸν οὐρανὸν, ἄλλοτε δὲ κάτω τὴν γῆν. Εἶχον προσηλωμένους εἰς αὐτὴν τοὺς ὀφθαλμούς· δὲν ἐτρόμαζον, οὐχί, ἤθελον νὰ εὐρεθῶ πλησίον τῆς αἰσθανόμενος ἐν ἑαυτῷ ἀγάπην ὁμοίαν ἐκείνῃ, ἣν εἶχον πρὸς τὴν αἰγὰ μου, ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἐγενόμην εὐτυχής, ἐὰν ἐνηγκαλιζόμην καὶ κατεφίλουν αὐτὴν, ὅπως κατεφίλουν τὴν λευκὴν αἰγὰ.

Ὁ κύριος Λαγγάρδ ἀνεστέναξε καὶ ἀπέμαξε κρυφίως δύο δάκρυα.

— Ἡ βροχὴ ἔπαυσεν, ἐγὼ δὲ, ἀντὶ νὰ κρύπτωμαι, ἤθελον νὰ φαίνωμαι.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ κ. Λαγγάρδ ἀνυπόμονος.

— Αὕτη μὲ εἶδεν.

— Ἀ!

— Τὸ ἐνόησα, βλέπων κινουμένους τοὺς βραχίονας, τὴν κεφαλὴν τῆς. Προδήλως, διὰ τῶν σημείων, τὰ ἔκαμεν, ἐφαίνετο προσκαλοῦσά με. Αἶφνης εἶδον αὐτὴν σφαδάζουσαν, τότε δὲ μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶδον μίαν μορφήν, μεθ' ἧς οὐδὲν πλέον

τας ἐν τοσαύτῃ τελειότητι καὶ τὸν τηλεγράφων, τὸ πολῦτιμον τοῦτο τῆς συγκοινωνίας ὄργανον, ὅπερ παρέχει ἡμῖν ἀνυπολογίστους εὐκολίας καὶ ὀφέλη. Ἀγανακτεῖ δὲ καὶ συμμερίζεται τὴν λύπην σας ἐπὶ τῇ καταστάσει τοῦ ἡμετέρου Τηλεγράφου καθ' οὗ συχνάκις ἐγείρονται δικαιότατα παράπονα ἐνεκα τῆς βραδύτητος ἣν ὑφίστανται τὰ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν Τηλεγραφείων ἐξερχόμενα τηλεγραφήματα. Πλὴν ἐπειδὴ τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ γράφων, ἀποδίδει εἰς τοὺς τηλεγραφικούς ὑπαλλήλους καὶ μέμφεται τούτων ὡς ἀμελῶς ἐκτελούντων τὸ καθήκον των, ἡναγκάσθην κ. Συντάκτα, νὰ χαράξω ὀλίγας γραμμὰς περὶ τῶν αἰτίων τῆς μὴ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἑλληνικοῦ τηλεγράφου, ἃς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε, χάριν δικαιοσύνης καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτῆς τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας.

Τὰ αἷτια τῆς κακῆς καταστάσεως εἶνε ἄλλα ἢ ἡ ἀμέλεια τῶν ὑπαλλήλων· εἶνε ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ βαρβαρότης, ἐν ᾗ διατελεῖ εἰσέτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν χωρικῶν μας οἷτινες μὴ ἐννοοῦντες διατὶ εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς τὰ ὄρη των ἐστήθησαν στῦλοι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνηρτήθη σύρμα, μὴ ἐννοοῦντες τὴν χρησιμότητα τοῦ τηλεγράφου κατακόπτουσι τοῦτον καὶ ἀφαιροῦσι τὸ σύρμα ὅπερ μεταχειρίζονται εἰς διαφόρους ἀνάγκας, κατασκευάζοντες πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κρίκους πρὸς ἐξάρτησιν τῶν κωδῶνων ἀπὸ τῶν λαϊκῶν τῶν ποιμνίων! Μὴ ἐννοοῦντες τὴν ζημίαν ἣν προξενοῦσι τῇ κοινῇ καὶ ἑαυτοῖς θραύουσι διὰ λίθων καὶ δι' ὀπλῶν ἀκαταπαύστως τοὺς μονωτήρας οἷτινες εἰσὶν ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν γραμμῶν καὶ ὧν ἡ θραύσις πλεῖστα κακὰ ἐπιφέρει, οἷον δυσχερείας καὶ ἐνώσεις τῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν στύλων συρμάτων. Ἰδίως ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι τὴν καταστροφὴν διενεργοῦσι μετ' ὅτιεντοτικῆς ἀγριότητος. Ἐκεῖ διαρπάζουσι τὸ σύρμα κατὰ ἑκατοντάδας μέτρων, πυροβολοῦσι δὲ καὶ συντρίβουσι τοὺς μονωτήρας, μόλις τιθεμένους ὥσανεῖ ἦσαν κακοποιὰ ὄντα! Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου,

αἱ ἑλληνικαὶ γραμμαὶ ὑπόκεινται εἰς βλάβας καὶ ἐκ τοῦ χειμῶνος. Αἱ πλεῖσται διέρχονται δι' ἀνωμάτων ὁρέων καὶ βράχων ἀποτόμων ἐν οἷς ἀδύνατος ἡ κατασκευὴ στερεᾶς γραμμῆς καὶ ἡ διατήρησις αὐτῆς ἐν καλῇ καταστάσει, ἐνῷ ἐν Εὐρώπῃ ἅπασαι εἰσὶ κατασκευασμένοι ἐφ' ἀμαξήτων ὁδῶν ἢ παραπλεύρως τῶν σιδηροδρόμων καὶ συνεπῶς σπαινώτατα βλάπτονται ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν λόγων.

Μὲ τοιαύτας ὁθεν γραμμὰς πῶς θέλετε ταχύτητα καὶ τακτικὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας; Πῶς θέλετε νὰ παραβληθῶμεν μετὰ τοὺς Εὐρωπαίους, οἷτινες ἐν τούτοις ἂν ἐργάζοντο ἐν Ἑλλάδι ἀγνοῶ ἂν θὰ παρεῖχον ὀλιγωτέρας ἢ ἡμεῖς ἀπορᾶς παραπόνων· διότι δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε κ. Συντάκτα, πόσον μοχθοῦσι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων ἵν' ἀναπληρῶσι τὰς ἀνωμαλίας· δὲν γνωρίζετε ἰδίως τί ὑποφέρει ὁ κ. Δ. Σεμιτέλλος ὁ διευθύνων τὸ Τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν ὅπερ εἶνε τὸ σπουδαιότερον καὶ πολυσυχολώτερον. Καταστρέφει ὅλον ἐν τὴν πάσχουσιν ὑγείαν του ὑπερανθρώπως ἐργαζόμενος ἵνα ἐπικρατῇ πάντοτε κανονικότης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παλαιούσῃ κατὰ τοσοῦτων προσκομμάτων ἅτινα κατορθοῖ νὰ ὑπερникᾷ εὐχερῶς διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν μεγίστης ἱκανότητος καὶ δξυτάτης ἀντιλήψεως. Μεταβῆτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον εἰς οἶανδήποτε ὥραν καὶ θέλετε τὸν εὖρε πηδῶντα ἀπὸ μηχανῆς εἰς μηχανὴν καὶ ἐπιβλέποντα ἵνα μὴ καθυστερήσῃ οὐδὲν τηλεγράφημα. Ἄν δὲ συμβῇ ἕνεκα διακοπῶν ἢ ἐνώσεων νὰ μὴ μεταβιβασθῶσι τὰ τηλεγραφήματα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, παραφυλάξατε καὶ θὰ τὸν ἴδητε κατὰ τὴν 3 ἢ 4 ὥραν τῆς νυκτός τρέχοντα εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἐνισχύοντα εἰς τὴν ἐργασίαν τοὺς ὑπαλλήλους του εἰς οὓς διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος ἐνέπνευσε τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον. Ἄν κερῶ δὲ ταῦτα περὶ αὐτοῦ διότι τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐν τῇ ἀνωτέρω περιγραφῇ ἀπορεῖ διατὶ δὲν ἐτιμωρήθησαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τηλεγρ. Ἀθηνῶν διὰ τηλεγράφημα μεταβιβασθὲν

εἶδον. Ἀμέσως ἡ καρδιά μου συνεστάλη καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸ αἷτιον, ἤρχισα νὰ κλαίω. Ἐμεῖνα ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ εὐρισκόμην, ἀλλ' ἡ λευκὴ μορφή δὲν ἀνεφάνη πλέον εἰς τὸ παράθυρον. Ἐπανήλθον εἰς τὸ δάσος τεθλιμμένος.

— Καὶ ἐκτοτε δὲν ἐπαινίδετε αὐτὴν πλέον;
— Τὴν ἐπαύριον καὶ τὴν ἐπομένην.
— Ἐπειτα;
— Οὐχί. Εἶχον φράξει τὸ παράθυρον καὶ ἐν ἄλλο διασπιδῶν.

— Τοῦτο εἶναι ἀποτρόπαιον! Ἄ! δυστυχῇ μου Ἰωάννη!

— Ἐνόμισα ὅτι εἶχον ἀπολέσει τὸ δεύτερον τὴν φίλην μου αἶγα.

— Ἰωάννη, ἡ ὠχρὰ μορφή τῆς γυναικὸς ταύτης διετηρήθη ἐν τῷ μνήμῃ ὑμῶν;

— Μάλιστα, διότι ἐπανεῖδον πολλάκις αὐτὴν κατὰ τὰς ὄνειροπολήσεις μου.

— Μετὰ παρέλευσιν τοσούτων ἐτῶν, ἐὰν ἐνεφάνιζετο ἐκ νέου εἰς ὑμᾶς, θὰ ἠδύνασθε νὰ τὴν ἀναγνωρίσητε;

— Δὲν ἠξέσχω, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ τὴν ἀνεγνώριζον.

— Ἐξακολουθήσατε, φίλε μου, ἐξακολουθήσατε.

— Σᾶς διηγοῦμαι ὅτι ἐνθυμοῦμαι, ὅσα μοι ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν τινα, ἀλλ' ἄνευ τάξεως καὶ χωρὶς νὰ εἰμπορῶ νὰ εἶπω ἐὰν τοῦτο συνέβη πρὸ ἢ μετὰ.

— Αὐταὶ εἶναι ἀναμνήσεις, Ἰωάννη, ἀδιάφορον ὑπὸ ποίαν τάξιν ἐκτίθεσθε ταύτας.

— Ἐπὶ τινὰ ἀκόμη χρόνον, ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ὁ αὐτός· ἀλλ' ἡ ἐλευθερία μου ἀποτόμως ἀφῆρθε ἀπ' ἐμοῦ. Εἶχον θεωρήσει βεβαίως ἐπικίνδυνον τὸ νὰ μ' ἀφήσωσι νὰ ζῶ ἐν τῷ δάσει ἀγρίως.

Νύκτα τινὰ, ἐνῷ ἐκοιμώμην, ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ἵνα με παραλάβῃ. Ἐξύπνησα αἴφνης· οὗτος δὲ παραλαβὼν, μετ' ὅλας τὰς προσπάθειάς μου ἵνα ὑπερασπίσω ἑμαυτὸν, με ἐρριψεν εἰς σκοτεινόν τι μέρος, πανταχόθεν κεκλεισμένον, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ ᾔτο ἐν ὑπόγειον. Ποίαν ἡλικίαν εἶχον τότε; Δὲν δύναμαι νὰ τὸ εἶπω. Πόσον ἔμεῖνα κεκλεισμένος ἐν τῇ εἰρκτῇ ἐκείνῃ: Τὸ ἀγνοῶ ὡσαύτως.

Ἐνταῦθα ὑπάρχει χάσμα τι εἰς τὰς ἀναμνήσεις μου. Οὐδὲν με προσβάλλει πλέον, οὐδὲν μοι προξενεῖ ἐντύπωσιν, οὐδὲν με συγκινεῖ. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐγκαρθερίσεώς μου ἔζησα ὡς κτῆνος. Τέλος μ' ἐξήγαγον ἐκ τοῦ τάφου μου, μ' ἀνεβίβασαν εἰς ἄμαξαν, ἐφ' ἧς ἐπέβη ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐγνώριζον καὶ δύο ἄλλοι, οἷτινες μοι ἦσαν ἀγνωστοί. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐταξιδεύομεν. Τὴν αὐγὴν ἐσταματήσαμεν, οἱ δὲ ἄνθρωποι συνδιελέχθησαν μίαν στιγμὴν μετ' ἐτέρου τινὸς ἀνθρώπου καὶ μιᾶς γυναικὸς, οἷτινες εὐρίσκοντο ἐκεῖ. Ἡ ὁδός, ἐν ᾗ εὐρισκόμεθα, ἐκεῖτα ἐν μέσῳ δάσους. Ἐνθυμοῦμαι τοῦτο ὥσει συνέβη χθὲς, τοσούτῳ μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ μου βλέποντος καὶ αὐθις τὰ δέν-

εἰς Πάτρας μετὰ 2 1/2 ὥρας ἀπὸ τῆς παραδόσεώς του ἐνταῦθα καὶ διότι ἔχω ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνέκκλεν ἐπήνεσε καὶ ὑπεστήριξε τοὺς εὐσυνειδήτως καὶ φιλοτίμως ἐργαζομένους ὑπαλλήλους, ἐστιγμάτισε δὲ μὲ τὸν γνωστὴν καυστικότητα τοῦ τὰ ὄντα ἐκεῖνα, ἅτινα θεωροῦντα τὴν ὑπηρεσίαν ὡς μέσον ἀπλῶς βιοποριστικὸν ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς αὕτη ἐπιβάλλει.

Ἄλλ' ἴσως εἴπητε διατὶ οἱ ἀρμόδιοι δὲν φροντίζουν περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν γραμμῶν καὶ ἐπιτρέπουν εἰς τὸν τυχόντα βάνδαλον νὰ καταστρέφῃ αὐτὰς οὕτως. Βεβαιώθητε ὅτι καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Τηλεγραφείων ἀείποτε ἐπεδίωξαν μετὰ δραστηριότητος τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἐδείχθησαν ἀμελείκτοι, ὅσakis ἐγένετο αὐταῖς καταγγελία διὰ βλάβας τῶν τηλεγρ. γραμμῶν. Εἰς οὐδὲν ὅμως ὠφέλησε καὶ ἡ δραστηριότης τῶν μὲν καὶ τὸ ἀμελείκτον τῶν δὲ, ὡς δὲν ὠφέλησαν καὶ τὰ μέτρα ἅτινα λαμβάνονται περὶ διασώσεως τῶν δασῶν. Ὁ τηλεγράφος καὶ ταῦτα εὐρισκόμενα εἰς τὰς ἐρήμους, εἰσὶν ἀφιερωμένα εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν χωρικῶν ὡς τὸ Σύνταγμα εἰς τὸν τῶν Ἑλλήνων. Τίς νὰ ἴδῃ τὸν ποιμένα ἐπὶ τοῦ βουνοῦ στρέφοντα τὸ ὄπλον πρὸς τὸν μονωτήρα καὶ συντρίβοντα αὐτὸν ἀπλῶς ἵνα δοκιμάσῃ τὴν περὶ τὸ σκοπεῦν δεινότητά του; Τίς νὰ ἴδῃ τὸν χωρικὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ πεδιάδι ὅταν, ὠθούμενος ἐκ διαφόρων λόγων, ἐξάγῃ τὴν μάχαιραν καὶ κατακερματίζῃ τὸ σύρμα; Ὡστε δὲν λειτουργεῖ καλῶς ὁ τηλεγράφος διότι δὲν ἀφίνει ὁ βανδαλισμὸς νὰ λειτουργήσῃ. Δυστυχῶς δὲν ἐξοικειώθημεν ἀκόμη μὲ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον, οὔτε εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἀναπτύξεως ἐφθάσαμεν ὥστε νὰ σεβώμεθα ἔργα τῆς προόδου καὶ θεωρῶμεν τὴν παρουσίαν τοῦ δημοσίου ὡς ἰδίαν ἡμῶν. Ἄς ἀφήσουν τὰς γραμμὰς ἀνενοχλήτους καὶ θὰ ἴδῃτε πῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι θὰ ἔχωμεν τακτικὴν τηλεγρ. συγκοινωνίαν, μάλιστα

μετὰ τὰς βελτιώσεις ἃς ἐπήνεγκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ νῦν διευθύνων τὰ τοῦ τηλεγράφου ὅστις, ἐμολογουμένως, φλέγεται ὑπὸ διακκεστᾶτης ἐπιθυμίας νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς εὐχάριστον σημεῖον.

Ἄς παραστήσῃ καὶ ὁ Τύπος τὰς ἀνάγκας ἃς ἐξυπηρετεῖ ἡ θαυμασία αὕτη τοῦ Morse ἀνακάλυψις. Ὑψώσατε καὶ σεῖς τὴν σθεναρὰν φωνὴν σας καὶ ἴσως φθάνουσα αὕτη μέχρι τῶν ὠτων τοῦ χωρικοῦ πείσῃ τοῦτον ν' ἀφίητὶ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα νὰ διατρέχῃ ἐλευθέρας τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη.

Ἡλεκτρισμὸς

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Γυναικεῖα κακουργήματα. Παρατηρήθη ὅτι τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα διαπράττουσι γυναῖκες φέρουσι συνήθως ἰδιαιτέρον χαρακτῆρα ἀποτροπαιότητος, διότι ἕνεκα τοῦ βίου καὶ τῶν σχέσεων τῆς γυναικὸς, στάδιον ἔχουσι πρὸ παντός τὸν στενὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας. Οὕτω βλέπομεν γυναῖκας κατηγορουμένας δι' ἐγκλήματα κατὰ συζύγου, τέκνων, συγγενῶν, σπανιώτερον δὲ ἄλλης φύσεως. Δύο δὲ τοιαύτας κακούργους ἐδίδαξεν ἐσχάτως τὸ κακουργοδικεῖον τῆς Γαλλίας, εὐτυχῶς.

Ἡ μία κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Καὶ τὴν αὐστηρὰν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων ἐξ ὅλης καρδίας ἐπεδοκίμασε τὸ ἀκροατήριον. Ἐφόνευσεν τὴν προγονὴν τῆς μὲ πρωτοφανῇ σκληρότητι! τὸ αἷτιον τοῦ φόνου ἦτο, ὅτι ἤθελε νὰ κερδίσῃ διὰ τοῦ θανάτου τῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τῆς κατὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐζοῦσε τὸ θυμὸς τῆς, θὰ ἔχανε. Ἐνῶ εἰστέρχετο λοιπὸν ἡ προγονὴ τῆς, μόλις εἴκοσι ἐτῶν νέα καὶ ἔγκυος, εἰς τὸν σταυλόν,

δρα, τὴν χλόην, ἀκούοντος τὰ νελαδίματά τῶν πτηνῶν.

Τέλος τῆς συνδιαλέξεως περατωθείσης, μετηνέχθη εἰς ἄλλο ὄχημα. Ἐνόησα ὅτι μὲ παρέδωκαν, μ' ἐπώλησαν ἀντὶ χρημάτων. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ μὲ παρέλαβον, φαινόμενοι λίαν εὐχαριστημένοι διότι μὲ εἶχον μὲ ἐθεώρουν περιέργως ὡς τι φαινόμενον, μὲ ἐψηλάφουν, ἐξήταζον διὰ τῶν χειρῶν τὴν κόμην μου, νομίζω μάλιστα ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ μὲ ἐθώπευσαν.

Φθάσας εἰς τὸν οἶκόν των, δηλαδὴ εἰς τὴν τροχήλατον οἰκίαν των, ἐκλείσθη ἐντὸς θαλαμίσκου μόλις φωτιζομένου, ἐν ᾧ μοι ἦν ἀδύνατον νὰ σταθῶ ὀρθός. Ἀλλὰ τοῦτο ἦν προσωρινὴ φυλακὴ, διότι μετὰ τινος ἡμέρας μ' ἔθεσαν ἐντὸς σιδηροῦ κλωβοῦ κλωβοῦ φωτιζομένου ὀλίγον ἄνωθεν διὰ μικρὰς τετραγώνου κιγκλίδου, εὐρείας ὅσον καὶ ἡ χεῖρ. Εἶχον μετ' ἐμοῦ δέμα ἄχρυνον, ἐφ' ἡδυνάμην νὰ κατακλιθῶ καὶ νὰ κοιμηθῶ. Οὐδέποτε μοι ἀπηύθυνον τὸν λόγον. Ὑπῆκουον παθητικῶς, περιδεῖς εἰς σημεία, εἰς βλέμματα τοῦ κυρίου μου, κρατοῦντος ἐν χερσὶ μάλιστα καὶ ἐτοίμου νὰ με κτυπήσῃ.

Δὲν εἰσέρχομαι ἐνταῦθα εἰς ἀνωφελεῖς λεπτομερείας, ἐπειδὴ γνωρίζετε ὅτι ἀνῆκον εἰς θαυμαστοποιούς, οὔτινες ἐπεδείκνυν με ἐν τῷ παραρτήματι αὐτῶν, ὡς νέον ἄγριον, ἐλθόντα δὲν ἠξέωρα ἐκ ποίας ἀγνώστου ἐπαρχίας. Διεβίβαζον τὴν τροφήν μου διὰ τῶν κιγκλίδων τοῦ κλωβοῦ ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην δὲν ἔχω νὰ παραπονεθῶ, διότι μοι προ-

σέφερον πλέον τοῦ πρέποντος πρὸς τροφήν. Τότε ἐξήγον ἐμὲ ἐκ τοῦ κλωβοῦ μου, ὅτε ἔμελλον νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ μ' ἐνέδουν διὰ παραδόξου ἐνδυμασίας κατασκευασμένης διὰ πτερῶν διαφόρων χρωμάτων. Ἐνίοτε ἐκάλυπτον τὴν κεφαλὴν μου δι' εἵδους πύλου, ἐκ δέρματος ζώου καὶ ἐστολισμένου ὡσάτως διὰ πτερῶν ἐρυθρῶν, κυανῶν, κιτρίνων, πρασίνων.

Δὲν θὰ εἴπω ὑμῖν ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς μου ὅτε κατ' ἀρχὰς εἶδον ἐνώπιόν μου πλῆθος κινούμενον, θορυβῶδες τὸ ὁποῖον ἀπλήστως μὲ παρατήρει, δὲν θὰ εἴπω τὰς ἐπανελημμένας ἐκάστοτε ἀποπείρας μου πρὸς ἀντίστασιν ἵνα παραστήσω τὸ πρόσωπόν μου, τὴν ἐσωτερικὴν ταραχήν μου, τὴν ὀργήν μου, τοὺς ἀποπνιγομένους λυγμούς καὶ τὰ δάκρυά μου, τὴν ἀηδίαν.

Ὁ κύριός μου ἐξίσκει ἐπ' ἐμοῦ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν καὶ οἱ δαμασται τῶν ζώων ἔτρεμον, ἅμα μ' ἐβλεπε, καὶ ὡς δούλος, τὸν ὁποῖον ἀπεστέρησαν τῆς θελήσεως, ὑπῆκουον. Ποῖον μαρτύριον! Ποῖα παθήματα! Διότι, φεῦ! συνήσθην τὴν ταπεινώσιν μου, τὸ αἶσχος μου!

(ἀκολουθεῖ)